

Для досягнення певних результатів у поліпшенні фізичної підготовленості, підвищення рівня розвитку психофізичних якостей студентської молоді, потрібні принципово нові підходи, засоби та технології, котрі мають відповідати індивідуальним особливостям студентів, сприяти максимально ефективній реалізації їхніх інтересів, схильностей та здатностей.

Під час розподілу студентів за групами за видами спорту слід враховувати його популярність, визначену шляхом анкетного опитування, можливості й стан спортивних споруд, які має в розпорядженні ВНЗ, а також наявність фахівців з видів спорту у викладацькому складі кафедри фізичного виховання.

Однією з причин низької ефективності занять з фізичного виховання є стандартизовані форми їх проведення. З метою підвищення ефективності навчально-виховного процесу викладачам ВНЗ необхідно використовувати принципи індивідуалізації і диференціації.

Таким чином, зазначені напрями покращення фізичного виховання студентів у ВНЗ, з урахуванням їх комплексного використання, повинні не тільки якісним параметрам фізичної підготовленості студентів, але й впливати на їх фізичне здоров'я.

УДК 681.3:658.56

О.Ю. Нагорний, канд. техн. наук, асист. (*ХДУХТ, Харків*)

РОЛЬ ДИСТАНЦІЙНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ СТУДЕНТА

Бурхливий розвиток новітніх систем і засобів створення, збереження й обробки інформаційного потоку у світі докорінно змінив стратегію, напрями та ієрархію суспільних цінностей буття. Інформаційно-комп'ютерні системи активно поширилися на різноманітні сфери життєдіяльності людини, серед яких освітня галузь.

Ефективне використання студентами світового інформаційного потенціалу є визначальним чинником зближення вітчизняної та європейської вищої освіти. У Законі України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» вказується на необхідність підготовки молоді до сприйняття все більш зростаючого потоку інформації. Обсяг наукових знань у будь-якій сфері діяльності,

особливо в технічній, майже повністю поновлюється впродовж 5–6 років. Враховуючи цю обставину, у навчальному процесі вищого навчального закладу має передбачатися багатоаспектна самостійна робота студентів, у якій провідну роль має відігравати дистанційне навчання.

Дистанційне навчання – засноване на сучасних інформаційних і комунікаційних технологіях навчання й підвищення кваліфікації.

Аналіз науково-методичних джерел дозволяє визначити головну рису дистанційних технологій – чітку орієнтацію на свідому самостійну роботу. Вітчизняні та закордонні вчені та педагоги у своїх працях визначають суть та провідну роль самостійної роботи студентів у навчальному процесі, розробили традиційну методику та принципи організації й управління самостійною роботою, правила та вимоги до самостійної роботи, а також способи її узагальнення, обліку та оцінки.

Дистанційні технології, що використовуються сьогодні, можна розділити на три великі категорії:

- кейс-технології: навчання здійснюється за розробленими навчальними закладами методичних та навчальних посібниках, методичних вказівках, перевірочних і контрольних роботах; використовуються друкарські матеріали, аудіо-, відеоносії;

- мультимедійні технології: створюються електронні підручники, навчальні програми, програми комп'ютерного тестування і контролю знань;

- інтернет-технології: розробляються віртуальні підручники та бібліотеки, енциклопедії, довідники, навчальні програми, тренажери, системи тестування; використовуються розвинені засоби телекомунікацій по аудіо та відео каналам і комп'ютерним мережам.

Оскільки системи дистанційного навчання широко застосовуються багатьма вищими навчальними закладами, доцільно визначити переваги дистанційного навчання.

До переваг дистанційного навчання належать:

- свобода і гнучкість;
- індивідуальність;
- створення власного графіка навчання студентами у звичній для них обстановці і в зручний час;
- отримання освіти інвалідами і людьми з різними відхиленнями;
- набуття студентами таких якостей, як самостійність, мобільність і відповідальність;
- навчання більшої кількості людей різних вікових груп порівняно з іншими формами навчання;

– просте формування віртуальних спільнот: викладачів, студентів тощо завдяки використанню сучасних інтернет-технологій, за допомогою яких стає можливим обговорення між викладачами певних проблем, розв'язання спільних завдань, обмін досвідом чи інформацією.

Важливість запровадження дистанційного навчання у вищій школи вже доволі відома. Адже зазначені технології дають можливість: стимулювати мотивацію, інтерес студентів до отримання нових знань і підвищення свого освітнього рівня; активізувати навчання шляхом використання привабливих і швидкозмінних форм подання інформації; залучати студентів до активної навчально-пізнавальної діяльності завдяки новизні і нетрадиційності; поліпшити сприймання матеріалу за рахунок наочності, обертання, кольорового зображення, графіки, мультиплікації, музики, відео тощо; здійснювати контроль знань, умінь та навичок студентів; стимулювати рефлексію, аналіз студентами своєї діяльності шляхом отримання наочного зображення наслідків власних дій; реалізувати індивідуалізацію навчання; оперативно управляти навчанням; здійснити доступ до розподілених навчально-інформаційних ресурсів.

УДК 659.5:681.2

І.В. Нестеренко, канд. екон. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

На сьогодні особливу актуальність набуває розповсюдження навчальних процесів у найрізноманітніших сферах життя. Освітні процеси, виходячи за межі освітніх закладів, дуже активно прямують у такі сфери як бізнес, корпоративна освіта, підвищення кваліфікації працівників різних галузей. Найбільш зручною формою навчання, в сучасних умовах розвитку суспільства, є дистанційна. Ключовими складовими дистанційної освіти виступає контроль і діагностика знань, реалізація яких в умовах відсутності безпосереднього контакту між учасниками навчального процесу викликають певні технічні і організаційні труднощі. Систематичне удосконалення освітньої практики вимагає наукового обґрунтування принципів дистанційного навчання, виявлення закономірностей процесу навчання як основ системи принципів положень, що відображають зміст, методи і організаційні підходи. Особливостями дистанційної форми навчання порівняно з традиційною вважають: